Tori Spelling i bilkrasch
Den gravida tv-personligheten Tori Spelling var med om en bilolycka på måndagen sedan hon jagats av en paparazzi-fotograf. I bilen satt också hennes två barn, skriver People. Tori Spelling twittrade upprört efteråt att de skulle till sjukhuset, men att de nog mest var chockade. (TT Spektra)

Tengner om livet som hårdrockare

ACCESS ALL AREAS
Anders Tengner
Norstedts förlag

BOK

Sweden Rocks 20:e festival är över.
Alla utsocknes hårdrockare har lämnat Blekinge.
Fast det finns gott om botemedel mot den allra tyngsta rockabstinensen.
Anders Tengners självbiografi om inte annat.

FOTO: NORSTEDTS FÖRLAG
MANNEN MED MUSTASCHEN. Anders Tengner under det senaste mötet med Kiss 2010.

Under 80-talet var **Anders Tengner** personen alla långhåriga tonårshårdrockare ville vara.

Hans vardag var ett pendlande mellan USA, England och Stockholm. Han blev polare med **Alice Cooper** och åkte på turné med hårdrockens – än i dag – största band.

Det mest spännande med att läsa Anders Tengners nostalgitripp till 1980-talet, eller självbiografi som han hellre kallar det, är att det ger inblick i en musikvärld där musikjournalistiken, trots att Okej såldes i 150 000 exemplar varje vecka, var genomkorrumperad och bekostad av skivbolagsbetalda privatplan. En värld där journalisterna festar tillsammans med artisterna de ska bevaka.

Där musikjournalistiken inte var i centrum – utan det pålästa fanet. Som stod vid bandets sida.

Tengner berättar, genom mycket opublicerade intervjuer och festkvällar backstage med band och artister som **Kiss**, **Bon Jovi** och **Ozzy Osbourne**, om ett 80-tal i hårsvall och ballar av stål.

Förtroende som få

I sin avsaknad av riktig journalistisk kompetens och – kanske just eftersom han kommit dit han var i egenskap av att vara ett fan – blir hans svar på enkla frågor som ”berätta om din uppväxt” genomgående intressanta när det borde vara tvärtom. Om någon annan skulle gjort likadant, skulle säkert artisten i fråga kväva en suck och be reportern att specificera vad de menar. Här berättar artisten öppenhjärtigt om när de köpte sin första gitarr. Stundtals höjde han kvaliteten på intervjuerna just genom ett förtroende som få reportrar med journalistiska ideal och kritiskt tänkande kan göra. När han ibland känner att han måste fråga om något svårt, något känsligt – som att en sångare gjort en riktigt dålig soloplatta vid sidan av sitt band – är han alltid osäker på om artisten ska ta illa vid sig.

Han vill vara deras vän. Han är ju trots allt deras största fan.

Kvinnosynen är sunkig

I *Access all areas* är alla kvinnor ”brudar” som måste vara ”villiga”, annars får det vara. Öl är ”bärs”. Kvinnosynen är sunkig, inte bara hos intervjucitat från banden – utan synen genomsyrar exakt varje sida. När han ser **The Runaways** är de ”så supersexiga att det nästa gick i byxan när man gluttade in mellan benen på **Lita Ford**”.

Frågorna är av samma dignitet. ”När förlorade du oskulden?” är en standardfråga, att be **Gene Simmons** om raggningstips en självklarhet. Det väller ut sexistiska citat ur Kiss-neandertalarens hjärnhalva: ”en teknik som funkar är att stirra tjejen i ögonen och säga ”du, kom hit”.

Mellan intervjuerna är det så mycket personliga händelser och små anekdoter som Anders vill få ur sig. Många är intressanta och spännande, men många är bara spännande för honom själv.

Föraktar dagens musik

Boken är smart uppdelad, i stället för en kronologisk genomgång av varje år är kapitlen avsedda för varje band eller artist och genom det får vi lära känna hur Anders utvecklas genom åren. Han slutar på sin radiostaton, börjar frilansa för Okej, börjar göra *Norrsken* och *Metallmagasinet* för SVT. Blir olyckligt kär.

Jag har inga problem att läsa om band jag nämnvärt inte gillar om det är berättartekniskt snyggt uppbyggt. Men tyvärr är Anders Tegnér ingen stilist. Jag blir därför bara trött och ointresserad av att läsa om **Guns ’N’ Roses** och **Scorpions**.

Anders Tengnér hymlar inte med sitt förakt för dagens musikkultur och vurmandet för ungdomens kassett- och vinylsamlande.

Kanske var det just så att hårdrocken, som Anders konstaterar både i för- och efterordet, var bättre förr. Ändå är **Sweden Rock Festival** utsålt år efter år, men faktum är att många kommer för att se de gamla drakarna och demonerna väsa ännu en gång.

Världens tidigare största ungdomskultur har med Access All Areas kommit närmare ett historiskt fenomen, förpassad till historieböcker och nostalgiska turnéberättelser.

Fredrik Thorén

Här är jag i studion med Bon Jovi, 1989.

Alice Cooper och jag, 1986.

Med Europe i Paris, 1986.